

soudu o velikosti a trvání bolesti, k němuž dospěl na základě neodporovatelných skutkových zjištění prvního soudu, převzatých odvolacím soudem.

Čís. 6498.

Tříměsíční lhůtu §u 158 obč. zák. nelze počítati teprve od okamžiku, kdy se opatrovnícký soud choromyslného manžela matky dítěte dozvěděl o narození dítěte.

(Rozh. ze dne 18. listopadu 1926, Rv I 781/26.)

Žaloba opatrovníka choromyslného Karla U-a o výrok, že Alžběta U-ová není manželským dítětem opatrovancovým, byla oběma nižšími soudy zamítnuta, odvolacím soudem z těchto důvodů: V uvážení zjištěných skutečností, najmě, že nezl. děčko Alžběta U-ová narodilo se dne 17. června 1920, že Karel U. byl již usnesením okresního soudu ze dne 13. října 1921 za opatrovníka svého choromyslného syna jmenován a dne 11. listopadu 1921 do slibu vzat, že tento opatrovník žalobu na oduznání manželského původu nezl. Alžběty podal teprve dne 16. února 1925 a ve sporu mimo to přiznal, že se o narození nezl. Alžběty dozvěděl již na podzim 1921, sdílí odvolací soud právní názor prvního soudu, že žalobce dne 16. února 1925 nebyl již oprávněn oduznání manželského původu děčka žalobou uplatňovati, neboť tříměsíční lhůta zákonem k tomu určená dávno již uplynula. Názor ten odpovídá i doslovu i úmyslu §u 158 obč. zák., a vývody odvolání, že rozhodnou jest doba, kdy opatrovnícký soud o narození dítěte se dozvěděl, jsou v příkrém rozporu s tím, co zákon výslovně stanoví. Z cit. předpisu zákona též vyplývá, že rozhodným činitelem je pouze nabytí vědomosti o narození dítěte, nikoli však dojití zprávy o tom, že děčko zapsáno jest jako manželské, neboť to právě jest povinností manžela (jeho zástupce), by o obsahu matrikového zápisu znalost si zjednal.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Není opodstatněn dovolací důvod čís. 4 §u 503 c. ř. s. Dovolatel spatřuje nesprávné posouzení právní v tom, že odvolací soud nepočítá tříměsíční lhůtu § 158 obč. zák. od okamžiku, kdy se opatrovnícký soud choromyslného žalobce dozvěděl o narození žalovaného dítěte a kdy mu teprve bylo umožněno, by dal opatrovníku příkaz ku podání žaloby. Tento právní názor dovolatelův nelze však srovnati s doslovem § 158 obč. zák. Podle tohoto, stal-li se muž před uplynutím lhůty k odporu duševně chorým, může vykonati právo k odporu jeho zákonnitý zástupce do tří měsíců po obdržené zprávě, nebo, věděl-li zákonnitý zástupce o narození dítěte již dříve, do tří měsíců po svém ustanovení. Podle § 3 cís. nařízení ze dne 28. června 1916 čís. 207 ř. z., kdo jest úplně zbaven svéprávnosti, rovná se co do způsobilosti jednati dí-

těti před dokonaným sedmým rokem, a jest mu k péči o jeho osobu a jmění zříditi opatrovníka. Jest tedy opatrovník zákonitým zástupcem v tomto případě pro choromyslnost úplně znesvéprávněného žalobce. Proto odvolací soud sdílí správné věci i zákonu vyhovující důvody napadeného rozsudku.

Čís. 6499.

Není porušením manželských povinností, odpírá-li manželka soulož manželů opilému a páchnoucímú alkoholem.

(Rozh. ze dne 18. listopadu 1926, Rv I 922/26.)

K žalobě manžela uznal procesní soud první stolice na rozvod manželství od stolu a lože z viny manželovy. Odvolací soud nevyhověl odvolání žalobcovu. Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Nesprávné posouzení právní spatřuje dovolatel v odvolacím rozsudku z toho důvodu, poněvadž odvolací soud nevzal zřetele, že mu žalovaná podle vlastního doznání odpírala manželskou povinnost, že ho tupila, odpírala mu jídlo, nebo mu dávala jiné jídlo horší, než jedla ostatní rodina, a že přes to usoudil, že má výhradnou vinu na rozvodu. Není tím podle čís. 4 Šu 503 c. ř. s. uplatněný důvod dovolací prováděn zákonitě potud, pokud se dovolatel svými vývody rozchází s odvolacím zjištěním. Podle tohoto žalovaná mu odpírala manželskou povinnost jenom tehdy, když byl opilý a zapáchal alkoholem, to však dovolací soud nepovažuje za porušení v Šu 90 obč. zák. uvedené povinnosti. Opilý a alkoholem zapáchající manžel nemůže činiti nárok, by mu manželka byla po vůli, neboť žádost taková příčí se vzájemné povinnosti manželů, by spolu zacházeli slušně, ale také se příčí mravní povaze manželského svazku, jak je zdůrazněna v Šu 44 obč. zák. a podle které plnění manželské povinnosti nesmí býti ženě pokořením a ponížením, jež by nezbytně pociťovala, kdyby se musila poddávati opilci.

Čís. 6500.

Proti exekuci manželky pro výživné jest manžel oprávněn uplatňovati žalobou podle Šu 35 ex. ř. podstatné zhoršení svých majetkových poměrů.

(Rozh. ze dne 18. listopadu 1926, Rv I 1610/26.)

Na základě rozsudku, jímž jí bylo proti manželovi přiznáno výživné měsíčních 300 Kč, vedla manželka exekuci pro zadržené výživné. Žalobou, o niž tu jde, domáhal se manžel zrušení exekuce vzhledem k tomu,